

8. Stosowane metody wyceny aktywów i pasywów

Przy wycenie aktywów i pasywów bilansu oraz ustaleniu wyniku finansowego zastosowane zostały zasady określone w ustawie z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. 2002, 76, poz 694) a w szczególności:

1. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne

Wartości niematerialne i prawne — nabyte przez jednostkę prawa majątkowe o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok wycenia się na dzień bilansowy według wartości początkowej ustalonej w cenie nabycia pomniejszonej o dotychczasowe umorzenie. W przypadku nieodpłatnego otrzymania wartości niematerialne i prawne wyceniane są według cen rynkowych.

Odpisy amortyzacyjne wartości niematerialnych i prawnych dokonywane są liniowo przez przewidywany okres uzyskiwania z nich korzyści od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia do używania do miesiąca, w którym następuje zrównanie wartości początkowej z amortyzacją, lub wcześniej w dacie likwidacji lub zbycia przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych z wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych określonych ustawą z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych z późn.zm.

Z chwilą, gdy określony tytuł wartości niematerialnych i prawnych przestaje w całości lub części przynosić korzyści, gdyż utracił zdolność do ich wypracowania, wtedy nie później jednak niż na dzień bilansowy, Fundacja dokonuje w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych odpisu aktualizującego (urealnijającego) wartość netto danego tytułu.

Wartości niematerialne i prawne o niskiej jednostkowej wartości początkowej (do 3500zł) zaliczane są jednorazowo w koszty w miesiącu oddania ich do używania.

Środki trwałe — rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi kontrolowane przez jednostkę o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki wycenia się na dzień bilansowy według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia z uwzględnieniem urzędowych aktualizacji, pomniejszone o dotychczasowe umorzenie.

W przypadku nieodpłatnego otrzymania środków trwałych wyceniane są one według cen rynkowych.

Środki trwałe są amortyzowane przez okres ich przewidywanego użytkowania przy zastosowaniu metody liniowej od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia do używania do miesiąca, w którym następuje zrównanie wartości początkowej z amortyzacją lub wcześniej w dacie likwidacji lub zbycia przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych określonych ustawą z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych z późn.zm.

Z chwilą, gdy określony środek trwały przestaje w całości lub w części przynosić Fundacji korzyści, gdyż utracił zdolność do ich wypracowania, wtedy nie później jednak niż na dzień bilansowy, Fundacja dokonuje w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych odpisu aktualizującego (urealnijającego) wartość netto danego środka.

Środki trwałe o niskiej jednostkowej wartości początkowej (od 1.001 zł do 3.500 zł) amortyzowane są jednorazowo w 100% w miesiącu oddania ich do używania. Znajdują się one w rejestrze środków trwałych a ich zużycie wykazywane jest w kosztach amortyzacji.

Przedmioty długotrwałego użytku o niskiej jednostkowej wartości początkowej (od 1zł do 1.000 zł) są zaliczane do materiałów i obciążają koszty zużycia materiałów w dacie zakupu.

Środki trwałe podlegające likwidacji są wyceniane w cenie sprzedaży netto. Wynikającą stąd różnicę zalicza się do pozostałych kosztów operacyjnych.

Grunty i tereny własne nie są amortyzowane.